

Даниял кітабы — алпыс бесінші бөлім

Пайғамбарлық ашылу: 2020 жылғы 18 шілдедегі түңілуді және соңғы күндердегі түн ортасындағы айқайдың өрістеп келе жатқан хабарын түсіну

Jeff Pippenger
2024-01-29

2020 жылғы 18 шілдеде Құдайдың соңғы күндердегі реформаторлық қозғалысы үшін алғашқы түңілу келді. Бұл кейінгі жаңбырдың тарихы болып табылатын үшінші Қасіреттің тарихындағы, сондай-ақ жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің тарихындағы бір белгілік межені көрсетті. Бұл тарих киелі тарихтағы әрбір реформаторлық қозғалыс арқылы бейнеленген, неғұрлым нақтылы түрде Миллерит қозғалысының тарихы арқылы көрсетілген, әрі он қыз туралы астарлы әңгімемен суреттелген, және ол әрбір пайғамбар айқындаған пайғамбарлық тарихты білдіреді.

2020 жылғы 18 шілде қозғалыстың алғашқы түңілуін білдіреді, сондықтан ол он қыз туралы астарлы әңгімедегі және Хабақкуктағы кідіріс уақытының келгенін белгілейді. Миллериттер тарихында олардың қате жарияланымына алып келген сол дәлелдердің өзі шынайы күнді айқындайтыны көрінді. Сонда он қыз туралы астарлы әңгіменің кідіріс уақыты осы шақтағы ақиқат екені, ал сол кідіріс уақыты Хабақкук кітабының екінші тарауындағы кідіріс уақытының өзі екені анықталды. Он қыз туралы астарлы әңгіме сөзбе-сөз қайталанады, әрі бұл шындық тек түңілуге қатысы болғандардың ғана не дана, не ақылсыз қыз болуға үміткер екендігін айқындайды.

Лаодикиялық адвентизмнің ұлы денесі 2001 жылғы 11 қыркүйекте үшінші Қасіреттің келуі арқылы сыналды, ал 2020 жылғы 18 шілдеге қатысты орындалмаған болжам жүзеге аспай өтіп кеткенде, Лаодикиялық адвентизм, Миллериттер тарихындағы протестанттар сияқты, Римге қарай мақсатсыз түрде қайта сырғу үшін артта қалдырылды.

Миллериттер кідіріс уақытын он қыз туралы астарлы әңгіменің орындалуы деп танып қана қойған жоқ, сонымен қатар Хабаққұқта көрініс кешіксе де, оны күту туралы бұйрықтың дәл сол пайғамбарлық межелік белгі екенін де көрді. Содан кейін Хабаққұқ қате түрде ұсынылып, алғашқы түңілуді туғызған сол көріністің ақырында «сөйлейтін» көрініс екенін растайды.

Өйткені аянның орындалатын белгіленген уақыты әлі алда; бірақ ақырында ол сөйлейді де, өтірік айтпайды: егер ол кешеуілдесе, оны күт; өйткені ол сөзсіз келеді, кешікпейді. Аввакум 2:3.

Алғашқы түңілуді тудырған хабар — таяу болашақта орындалғаны ретінде танылуға тиіс болған сол хабардың өзі еді, бірақ ол әлі де алғашқы қате жариялауда қолданылған бұрынғы пайғамбарлық дәлелдерге негізделген хабар болатын.

Миллериттер тарихында әуелі бұрынғы келісім халқы сыналды, содан кейін жаңа келісім халқы сыналды. Сынақ протестанттар үшін Аян кітабының оныншы тарауындағы бірінші періште мен Аян кітабының он төртінші тарауындағы бірінші періште (өйткені олар бір періште) 1840 жылдың 11 тамызында түскен кезде басталды. Олардың сынағы алғашқы түңілумен және Аян кітабының он төртінші тарауындағы екінші періштенің келуімен аяқталды.

Миллериттер тарихында Миллериттер үшін сынақ алғашқы түңілу кезінде екінші періштенің келуімен басталып, Уайт ханым екінші періштеге қосылатын сансыз көп періштелер ретінде бейнелейтін Түн ортасындағы айқайдың келуімен аяқталды. Киелі Рухтың құдіретімен Түн ортасындағы айқайдың хабарын танып, қабылдаған Миллериттер сол кезде айналасына жан-жақтан таралып жатқан бұл хабарды танымаған Миллериттерден бөлініп шықты. 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періште келді, сонда кідірген аян сөйлеп кетті.

Жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихында әуелі бұрынғы келісім халқы, содан кейін жаңа келісім халқы сыналды. Сынақ Лаодикейлық Адвентизм үшін Аян он сегіздегі періштенің алғашқы дауысы мен Аян он төрттегі үшінші періште (өйткені олар бір періште) 2001 жылғы 11 қыркүйекте түскен кезде басталды. Олардың сынағы 2020 жылғы 18 шілдедегі түңілумен аяқталды.

Үшінші періштенің қозғалысында жүз қырық төрт мың үшін сынақ алғашқы түңілудің келуімен басталды және Түн ортасындағы айқай хабарының келуімен аяқталады. Киелі Рухтың күшімен қазір Түн ортасындағы айқай хабарын танып, қабылдайтындар енді өздерінің айналасына жан-жақтан төгіліп жатқан көпқырлы хабарды танымаған ақымақтар мен зұлымдардан бөлініп шығады.

Жақында енгізілетін жексенбілік заң кезінде Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періштенің екінші «даусы» сөйлейді; бұл сондай-ақ сөйлеп, «кешіккен» аянды да білдіреді. Ол сондай-ақ «қатты айқайға» ұласатын үшінші періштенің хабарының «күшейуін» де бейнелейді.

Түн ортасындағы айқай алдыңғы періштеге қосылатын көптеген періштелер ретінде бейнеленген. Түн ортасындағы айқай туралы хабар бүкіл хабарға үлес қосатын бірнеше құрамдас бөліктен тұрады, ал періштелер — хабарлардың рәміздері. Миллериттер тарихында шынайы Түн ортасындағы айқай хабарын жеткізуде алға шығып жетекшілік еткен ізашар ретінде Самуил С. Сноу танылған. Сол тарихта Сноудың Түн ортасындағы айқай хабары жөніндегі түсінігінің уақыт өте келе дамығаны жан-жақты құжатталған.

Бұл тарих ең ұсақ әрпіне дейін қайталануда, әрі соңғы Түн ортасындағы Айқайдың хабары 2023 жылдың шілде айының соңынан бері жария түрде өрістеп келеді. Бұл жай ғана Ислам туралы хабар емес, сонымен қатар ол жүз қырық төрт мыңның мөрленуі туралы хабарды да қамтиды. Ол жер аңының екі мүйізінің де, аңның бейнесіне параллель бола отырып, «өлім мен қайта тірілу» үдерісінен өтетінін ашып көрсетеді; сол арқылы сол бір тарихта «сегізіншісі жетеудің бірі» деген пайғамбарлық жұмбақты орындайды. Ол Жеті Күркірге

қатысты «жасырын тарихпен» байланысты ашылуларды қамтиды, әрі Левит жиырма алтыдағы «жеті уақыттың» Миллер тарихының барлық шындықтарын 1989 жылы ақырғы уақытта мөрі ашылған шындықтармен бірге тоқитын жіп екені ашылған кезде, қабылданбаған «тастың» «бұрыштың басы» болатыны туралы пайғамбарлық жұмбақты орындайды. Забур жыршысы мұны былай дейді:

Құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды. Бұл — Жаратқан Иенің ісі; ол біздің көзімізге ғажап. Бұл — Жаратқан Ие жаратқан күн; біз онда қуанып, шаттанайық. Забур 118:22–24.

Уильям Миллер ашқан алғашқы «асыл тас» болған «тас» (ал асыл тастар — тастар) — бұл «Жаратқан Ие жасаған күн». Алдыңғы мақалаларда Демалыс күні туралы өсиеттің құрылымы мен сөздері Леуіліктер кітабының жиырма бесінші тарауында баяндалған жетінші қасиетті циклі құрылымымен бірдей екені көрсетілген болатын. Жетінші күні тынығу жетінші жылы жердің тынығуын бейнелеген, ал осы екі өсиет осылайша қарастырылғанда, олар Киелі кітаптағы пайғамбарлықта бір күннің бір жылды білдіретініне куәлік береді.

Олар сондай-ақ Миллердің Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы Құдайдың «жеті уақыт» қаһары жөнінде жариялаған түсінігінің «бір күн» ретінде бейнеленгенін көрсетеді; өйткені Жаратқан Ие киелі жеті жылдық айналымды қалай орнатқан болса, аспан мен жерді де алты күнде солай жаратты да, жетінші күні тынықты.

Иса жүзімдік туралы астарлы әңгімені аяқтағанда, парызшылдарға бір сұрақ қойды.

Ендеше, жүзімдіктің иесі келгенде, сол жүзімшілерге не істемек? Олар Оған: «Ол сол зұлым адамдарды аяусыз қырып-жояды да, жүзімдігін жемісін өз маусымында беріп тұратын басқа жүзімшілерге тапсырады»,— деді. Иса оларға: «Жазбалардан: “Құрылысшылар теріске шығарған тас, сол бұрыштың бас тасы болды; бұл — Иеміздің ісі, әрі ол біздің көзімізге ғажайып”,— дегенді ешқашан оқымап па едіңдер? Сондықтан сендерге айтамын: Құдай Патшалығы сендерден алынып, оның жемісін әкелетін бір халыққа беріледі. Ал осы тасқа құлаған әркім быт-шыт болады; ал тас кімнің үстіне құласа, оны тозаң етіп уатады»,— деді. Бас діни қызметкерлер мен парызшылдар Оның астарлы әңгімелерін естігенде, олардың өздері туралы айтылып тұрғанын ұқты. Матай 21:40–45.

Жүзімдік туралы астарлы әңгіме — бұрын таңдап алынған халықтың сыртта қалдырылып, патшалықтың жаңа таңдап алынған халыққа берілуі туралы астарлы әңгіме. Исаға сәйкес, кері қайтарылған «тас» — қалай қабылдануына қарай не құтқаратын, не құртып жіберетін «тас». Иса қолданған мәнмәтін бойынша, бұл «тас» Киелі жазбалық ақиқат болуға тиіс, өйткені оның әділ жеміс әкелуге қабілеті бар; ал Мәсіхтің әділдігі ерлер мен әйелдерде тек олар Оның ақиқат Сөзін қабылдағанда ғана пайда болады.

Оларды Өзіңнің ақиқатыңмен қасиетті ет: Сенің сөзің — ақиқат. Жохан 17:17.

«Тас» — не қабылданатын, не кері қағылатын ілім, ал Иса — Сөз; әрі Елшілердің істері кітабында Петір «тасты» Мәсіх деп айқындайды.

Сіздердің бәріңізге де, бүкіл Исраил халқына да мәлім болсын: сендер айқышқа шегелеген, бірақ Құдай өлілердің арасынан қайта тірілткен Назареттік Иса Мәсіхтің есімі арқылы осы кісі сендердің алдарыңда сау болып тұр. Сендер, құрылысшылар, елемей тастаған тас — сол бұрыштың бас тасы болды. Құтқарылу ешбір басқа арқылы жоқ; өйткені көктің астында адамдарға біз құтқарылуға тиіс болатын басқа ешбір есім берілмеген. Елшілердің істері 4:10–12.

Содан кейін, Бірінші Петірде ол «тас» деген нышанды бұдан да әрі дамытады, бірақ оны бұрынғы келісім халқының сахнадан кетуі және жаңа таңдалған халықтың іріктелуі деген сол бір мәнмәтіннің аясында сақтайды; ол туралы былай дейді: «бір кезде халық емес едіңдер, ал енді Құдайдың халқысыңдар; мейірімге ие болмаған едіңдер, ал енді мейірімге ие болдыңдар».

Адамдар, расында, қабылдамай тастаған, бірақ Құдай таңдаған әрі қымбат деп тапқан тірі Тасқа келгенде, сендер де тірі тастар сияқты рухани үй болып қаланысыңдар, Иса Мәсіх арқылы Құдайға ұнамды рухани құрбандықтар ұсыну үшін киелі діни қызметкерлер қауымы боласыңдар. Сондықтан да Жазбада былай делінген: «Міне, Мен Сионға таңдаулы, қымбат бұрыштың бас тасын қоямын; Оған сенген ешқашан масқара болмайды». Ендеше, сенушілер үшін Ол қымбат; ал мойынсұнбайтындар үшін «құрылысшылар қабылдамай тастаған тас бұрыштың бас тасы болды», сондай-ақ «сүрінетін тас және тосқауыл жартасы» болды. Олар сөзге мойынсұнбағандықтан сүрінеді; бұған олар тағайындалған да болатын. 1 Петір 2:4–8.

Петір бұрынғы таңдап алынған халық туралы былай дейді: «Тіл алмайтындар үшін құрылысшылар жарамсыз деп тапқан сол тас бұрыштың бас тасы болды, әрі сүрінетін тас, тосқауыл болатын жартас болды; олар сөзге мойынсұнбай, содан сүрінеді; бұған олар сондай-ақ тағайындалған еді.»

Иса іргетастың әрбір қасиетті бейнесі арқылы бейнеленеді.

Өйткені ешкім қаланған іргетастан өзге іргетас қала алмайды, ал ол іргетас — Иса Мәсіх. 1 Қорынттықтарға 3:11.

Миллериттер қалаған іргетас — Мәңгілік Жартас (Тас) еді.

«Ескерту берілді: 1842, 1843 және 1844 жылдары келген хабардан бері біз құрып келе жатқан сенімнің іргетасын шайқалтатын ешнәрсенің енуіне жол берілмеуі тиіс. Мен осы хабарда болдым, және содан бері Құдай бізге берген нұрға адал болып, әлемнің алдында берік тұрдым. Біз күн сайын Жаратқан Иені ынталы дұғамен іздеп, нұр сұраған кезде аяқтарымыз қойылған тұғырдан аяғымызды алуды ойламаймыз. Құдай маған берген нұрдан бас тартамын деп ойлайсыңдар ма? Ол Мәңгілік Жартас сияқты болуы тиіс. Ол маған берілген сәттен бері мені жетелеп келеді». Review and Herald, April 14, 1903.

Миллер ашқан әрі Миллершілердің «Мәңгілік Жартас» іспетті іргетасының бір бөлігіне айналған алғашқы інжу-маржан — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» еді; ал сол «жеті уақыт» Миллершілер іргетасын енді ғана қалап шыққан сол Миллершіл ізашарлар шетке ысырып тастаған алғашқы негіз қалаушы ақиқат болды. Іргетас тасын теріске шығаруға тиіс болғандар — сол құрылысшылардың өздері еді. Мәсіхтің бейнесін танытатын сол «тас» — Жаратқан Ие жасаған күннің өзі де, өйткені Ол жетінші күнді тынығу күні етіп, жетінші жылды да жер тынығатын жыл етіп орнатты. 1863 жылы іргетас тасы теріске шығарылды, бірақ ол мойынсұнбаушылар үшін «бұрыштың бас тасы» әрі «сүріндіретін тас» етілуге тиіс.

Үшінші қайғының Ислам туралы хабары жүз қырық төрт мыңдықтың реформалық қозғалысы үшін тақырып болып табылады, ал сынақ үдерісі Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште төмен түскен кезде, яғни 2001 жылғы 11 қыркүйекте Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары құлатылған сәтте басталды. 2001 жылғы 11 қыркүйектің «шығыс желі күнінің» келуі болғаны жөніндегі пайғамбарлық айқындауға қатысты Адвентизм үнсіз қалды. 2020 жылғы 18 шілдеде олар артта қалдырылды, сол кезде Аян кітабының он бірінші тарауындағы екі куә сол ұлы қаланың көшелерінде өлтірілді. Адвентизмнің сынағы аяқталды, ал Ислам туралы хабарды таныдық деп жариялағандар үшін сынақ басталып кеткен еді.

2023 жылдың шілде айының соңына дейін көшелерде өлі күйде жатқаннан кейін, сол өлі құрғақ сүйектер Езекиелдің бірінші хабары арқылы содан соң қозғалысқа келтірілді. Езекиелдің екінші хабары — үшінші Қасіреттің Исламның төрт желі туралы хабары; ол Кідірген көрініс болған Түн ортасындағы айқай хабарының біртіндеп ашыла түсуін бейнелейді, әрі бүкіл қозғалыс кезеңінің тақырыбы болып табылады. Содан кейін әртүрлі шындықтар ашылды, өйткені Түн ортасындағы айқай хабары көпқырлы хабарды білдіреді. Өлі құрғақ сүйектерге қарсы тұрған алғашқы шындық — Лаодикеялық Адвентизм теріске шығарған алғашқы шындық еді, әрі ол Лаодикеяның Филадельфияға өтуін белгілейтін шындықты білдіреді.

Ақиқат — мөрлеу туралы хабар; сондықтан ол ақыл-ой тұрғысынан да, рухани тұрғыдан да берік орнығуы қажет. Екі куәгердің көшеде өлі жатқан кезеңі «жеті уақыттың» бытырап шашырауының рәмізі екенін мойындау жеткіліксіз; бұл ақиқатты тәжірибе жүзінде қабылдау да қажет.

1798 жылғы ақырғы уақыт кезеңінде мөрі ашылған ақиқаттарды білдіретін Миллердің асыл тастары соңғы күндердегі қыздар үшін сынаққа айналады. Ақиқатта «рухани» түрде орнығу тәжірибесі Миллердің бірінші асыл тасымен бейнеленеді, ал ақиқатта «зерделік» түрде орнығу үшінші қасіреттің Ислам туралы хабарымен бейнеленеді. «Жеті уақытпен» бейнеленген тәубеге келу мен мойындауға шақыру Ең Қасиетті Орынға қатысты Мәсіхпен бірлікте атқарылатын істі айқындайды және «march» аянымен бейнеленеді.

Үшінші «Қасіретке» қатысты Исламның «интеллектуалдық» түсінігі «чазон» аянында бейнеленген, әрі мөрленетіндер үшін екеуі де қажет. 1863 жылы Лаодикеялық Адвентизм

Иерихонды қайта тұрғызуды таңдады да, Иерусалимді қалпына келтіру ісін тастап кетті. Иерихон — молшылықтың нышаны, сондай-ақ ол Лаодикеялық соқырлық арқылы да бейнеленеді.

«Елдегі ең берік камалдардың бірі — үлкен де бай Иерихон қаласы — олардың дәл алдында, бірақ Ғылғалдағы қостарынан аз ғана қашықтықта тұрды. Тропиктің бай да алуан түрлі өнімдеріне толы құнарлы жазықтың шетінде орналасқан, сән-салтанат пен азғындықтың ордасы болған оның сарайлары мен ғибадатханалары бар бұл тәкаппар қала өз алып қорған қабырғаларының ар жағынан Исраилдің Құдайына қарсы менмендікпен қасқая қарсы тұрды. Иерихон пұтқа табынушылықтың басты орталықтарының бірі еді, әсіресе ай құдайы Аштартқа бағышталған болатын. Осында қанахандықтардың дініндегі ең арсыз әрі ең азғындатушы нәрселердің бәрі тоғысқан еді. Бет-Пеордағы күнәларының қорқынышты салдары әлі де саналарында жаңғырып тұрған Исраил халқы бұл басқа ұлттың қаласына тек жиіркеніш пен үреймен ғана қарай алатын». Патриархтар мен пайғамбарлар, 487-бет.

1863 жылы олар Ерихонды қайта тұрғызған кезде құрылысшылар теріске шығарған «тас» — ақырғы күндері шындыққа (асыл тастай) айналатын «жеті уақыт» еді; ол «бұрыштың басы» болады, өйткені дәл осы шындық Миллериттер қозғалысындағы Адвентизмнің басталуын жүз қырық төрт мыңның қозғалысындағы Адвентизмнің аяқталуымен тоғыстырып, өзара өріп байланыстырады. «Жеті уақыт» болып табылатын сол асыл тас, сондай-ақ, «Жаратқан Ие жасаған күн», әрі ол Мәсіхтің Өзі, өйткені Ол — Сөз, әрі Ол — «Ақиқат». Ислам тақырыбы — бұрынғы да, жаңа таңдап алынған халықтың да тазаруын жүзеге асыратын тақырып, ал бұл екі жақты тазару 2001 жылғы 11 қыркүйекте, «шығыс желінің күні» болған күні, басталды. Сол күні күзетшілер Мәсіх жүзімдік туралы астарлы әңгімені жариялаған кезде айтқан әннің нақ өзін айтуға тиіс еді. Жүз қырық төрт мың Мұсаның әнін («жеті уақытты») және Тоқтының әнін айтады.

Сосын мен отпен араласқан шыны теңіз іспетті нәрсені көрдім; әрі анды, оның мүсінін, оның таңбасын және оның есімінің санын жеңгендер Құдайдың арфаларын ұстап, шыны теңіздің үстінде тұр екен. Олар Құдайдың қызметшісі Мұсаның әнін және Тоқтының әнін айтып былай деді: «Уа, Құдіреті шексіз Жаратқан Ие Құдай, Сенің істерің ұлы да ғажайып; әулиелердің Патшасы, Сенің жолдарың әділ де ақиқат». Аян 15:2, 3.

«Тоқты» — бауыздалған Мәсіх, әрі Ол екі мың бес жүз жиырма күннің дәл ортасында бауыздалды; осылайша Ол өз өмірі мен қанының құрбандығын (сол арқылы Ол келісімді растады) Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы Мұсаның Оның «келісімінің дауына» қатысты сөзімен өзара байланыстырып біріктіреді. Мұса мен Тоқтының әні — пайғамбарлық тарихтың chazon-ының әні және Оның «көрінуінің» mareh-інің әні. Бұл — Даниял кітабының сегізінші тарауындағы екі аян арқылы бейнеленгендей, зияткерлік әрі рухани түсініктің әні. Бұл — келісім халқының сотталып, шетке қағылуы, ал сонымен бірге жаңа таңдап алынған халықтың іріктелуі туралы ән. Іріктеу үдерісі, демек осы ән де, 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды.

Жақыптан тарағандарды Ол тамырландырмақ; Израил гүлдеп, бүршік атып, жер жүзінің бетін жеміске толтырмақ. Ол өзін соққандарды соққандай, оны да соқты ма? Немесе оның қолынан өлтірілгендердің қырылғаны сияқты, ол да өлтірілді ме? Өлшеммен, ол өсіп шыққанда, Сен онымен дауластың; шығыс желі соққан күні Ол өзінің қатты желін тоқтатты. Сондықтан осы арқылы Жақыптың заңсыздығы тазартылмақ; әрі оның күнәсін жоюдың бүкіл жемісі мынау: ол құрбандық үстелінің барлық тастарын уатылып кеткен бор тастары сияқты еткенде, бағышталған тоғайлар мен мүсіндер енді тұрмайтын болады. Алайда қорғанды қала қаңырап бос қалады, мекен тасталып, шөл іспетті иен қалады; сонда бұзау сонда жайылады, сонда жатып, оның бұтақтарын жеп қояды. Оның бұтақтары қурағанда, олар сынып түседі; әйелдер келіп, оларды өртейді; өйткені бұл — түсінігі жоқ халық; сондықтан оларды Жаратқан оларға рақым етпейді, әрі оларды Қалыптастырған оларға ілтипат көрсетпейді. Сол күні Жаратқан Ие өзен арнасынан Мысыр жылғасына дейін бастырып жинайды, ал сендер, уа, Израил ұлдары, бір-бірден жиналасыңдар. Сол күні ұлы керней тартылып, Ассур жерінде құрып кетуге таяғандар да, Мысыр жеріндегі қуылғандар да келіп, Иерусалимдегі киелі тауда Жаратқан Иеге ғибадат ететін болады. Ишая 27:6–13.

Дұрыс түсінілгенде, бұл аяттар 2001 жылғы 11 қыркүйектен бастап жуық арада келетін жексенбілік заңға дейінгі кезеңді айқындайды. Алтыншы аят жерге тамыр жайып, содан кейін гүлдеп, бүршік жарып, ақырында жер жүзін жеміспен толтыратын өсімдіктің басталуын көрсету арқылы бүкіл тарихты айқындайды. Жер жүзін толтыратын жеміс мұны «сағат» кезінде жүзеге асырады, ал бұл — жексенбілік заң дағдарысы. Сол кезде Мәсіх Өзінің жемісін қамбасына жинап жатқанымен, Бабылға да үкім шығарып жатыр. Жердің жеміспен толтырылатын уақытында жүзеге асатын сот жетінші аятта бейнеленген, онда мына екі сұрақ қойылады: «Оны ұрғандарды қалай ұрса, Ол да оны солай ұрды ма? Немесе оны өлтіргендердің қырғынына сай, ол да солай өлтірілді ме?»

Содан кейін сегізінші аятта соңғы жаңбырдың себілуі: «Өлшеммен» деген тіркеспен белгіленеді. Өсімдіктерді көктететін — жаңбыр, ал соңғы жаңбырдың басталуы белгіленген кезде, ол «көктеп шыққанда, өлшеммен» басталатыны көрсетіледі. Соңғы жаңбыр басталғанда, ол «өлшеммен» төгіледі, өйткені егін шынайы мен жалғанның қоспасы болса, ол өлшеусіз төгілмейді.

«Шын мәнінде тәубеге келіп, жаңарған әрбір жан өзгелерді адасушылықтың қараңғылығынан Иса Мәсіхтің әділдігінің ғажайып нұрына алып келуге қатты ынталы болады. Бүкіл жерді Оның даңқымен нұрландыратын Құдай Рухының ұлы төгілуі біз Құдаймен бірге қызмет етушілер болудың нені білдіретінін тәжірибе арқылы білетін, көзі ашылған халыққа ие болмайынша келмейді. Біз Мәсіхтің қызметіне толық, бар жүректен бағышталған кезде, Құдай бұл шындықты Өз Рухын өлшеусіз төгу арқылы мойындайды; бірақ шіркеудің басым бөлігі Құдаймен бірге қызмет етушілер болмай тұрған кезде, бұл жүзеге аспайды. Өзімшілдік пен нәпсіқұмарлық соншалық айқын көрініп тұрған кезде, егер сөзбен айтылса, Қабылдың: “Мен бауырымның сақшысымын ба?” — деген жауабын білдіретін рух үстем болып тұрған кезде, Құдай Өз Рухын төге алмайды. Егер осы уақытқа арналған ақиқат, егер жан-жағымызда қалындай түсіп,

барлық нәрсенің ақыры таяп қалғанына куәлік ететін белгілер, ақиқатты білеміз деп мойындайтындардың ұйқыдағы күш-қуатын оятуға жеткіліксіз болса, онда жарқырап тұрған нұрға сай келетін қараңғылық осы жандарды басып қалады. Ұлы қорытынды есеп күні олар өздерінің немқұрайлылығына қатысты Құдайдың алдында ұсына алатын ешбір ақталудың елесі де болмайды. Неліктен олар Құдай сөзінің қасиетті ақиқатының нұрында өмір сүрмегенін, жүрмегенін және еңбек етпегенін, сөйтіп өздерінің мінез-құлқы арқылы, күнә қараңғылатқан әлемге өз жанашырлығын және құлшынысын көрсетіп, Ізгі хабардың күші мен шындығына қарсы дау айту мүмкін еместігін паш етпегенін түсіндіретін ешбір себеп ұсына алмайды». Review and Herald, July 21, 1896.

Уайт қарындас бұл үзіндіні Аян кітабындағы періштенің түсетін сәті деп айқындайды, өйткені ол: «Құдай Рухының бүкіл жерді Өзінің даңқымен нұрландыратын ұлы төгілуі», — дейді. Біз осы мақалаларда жиі келтірген тағы бір үзіндіде ол: «Нью-Йорктің зәулім ғимараттары» «құлатылғанда», «Аян кітабының он сегізінші тарауының бірінші мен үшінші аяттары орындалады», — деп көрсеткен.

Бұл ойларды келесі мақалада жалғастырамыз.

Енді мен сүйіктіме, өзінің жүзімдігі туралы менің аса сүйіктімнің әнін шырқаймын. Менің аса сүйіктімнің аса құнарлы төбеде жүзімдігі бар еді: Ол оны қоршап, тастарын теріп алып тастады, ең таңдаулы жүзім шыбығымен отырғызды, дәл ортасына мұнара тұрғызды, сондай-ақ ішінде жүзім сығатын орын жасады; сөйтіп, оның жүзім беруін күтті, бірақ ол жабайы жүзім берді. Енді, ей, Иерусалим тұрғындары мен Яһуда ерлері, өтінемін, менің арам мен жүзімдігімнің арасын таразылаңдар. Жүзімдігіме мен істемеген тағы не істеуге болушы еді? Неліктен мен оның жүзім беруін күткенімде, ол жабайы жүзім берді? Енді келіндер, мен жүзімдігіме не істейтінімді сендерге айтайын: оның қоршауын алып тастаймын, сонда ол жеп қойылатын болады; қабырғасын қиратып тастаймын, сонда ол тапталып кететін болады. Мен оны қаңыратып қоямын: ол бұталмайды да қопсытылмайды; бірақ онда тікен мен ошаған өсіп шығады; сондай-ақ бұлттарға оған жаңбыр жаудырмауды бұйырамын. Өйткені Әскерлер Иесінің жүзімдігі — Израил үйі, ал Яһуда ерлері — Оның сүйікті көшеті; Ол әділ сот күтті, бірақ міне — зорлық; әділдік күтті, бірақ міне — зар. Ишая 5:1–7.